

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Jana Rutsche a soudkyň Mgr. Heleny Konečné a JUDr. Martiny Küchlerové, Ph.D. ve věci

žalobce: **Top Dynamic s. r. o.**, IČO 03691063
se sídlem Štikov 8, Nová Paka
zastoupený JUDr. Josefem Moravcem, advokátem PPS advokáti s. r. o.
se sídlem Velké náměstí 135/19, Hradec Králové

proti
žalovanému: **Krajský úřad Královéhradeckého kraje**
se sídlem Pivovarské náměstí 1245, Hradec Králové

v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 29. března 2023, č. j. KUKHK-2395/UP/2023-3 (JH),

takto:

- I. Rozhodnutí žalovaného ze dne 29. března 2023, č. j. KUKHK-2395/UP/2023-3 (JH), se zrušuje a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení ve výši 16 342 Kč, a to do deseti dnů od právní moci tohoto rozsudku, k rukám jeho zástupce.

Odůvodnění:

I. Předmět řízení

1. Rozhodnutím označeným v záhlaví tohoto rozsudku změnil žalovaný na základě odvolání žalobce výrok rozhodnutí Městského úřadu Nová Paka (dále také jen „správní

orgán I. stupně“ nebo „stavební úřad“) ze dne 17. 10. 2022, č. j. MUNP/2022/17243/SÚ/KŠ, sp. zn. 2021/16308/SÚ/KŠ, tak, že zpřesnil popis odstraňované stavby a terénních úprav a vypustil podmínku č. 2 pro „dokončení“ stavby.

2. Prvoinstančním správním rozhodnutím stavební úřad nařídil ve smyslu § 129 odst. 1 písm. b) zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění pozdějších předpisů (dále také jen „stavební zákon“), odstranění stavby, a to konkrétně stavby „kolna, zpevněné plochy a terénní úpravy xx XA“ (dále také jen „Stavba“), na pozemku p. č. XB (trvalý travní porost) v k. ú. xx.
3. Všechny nemovitosti označené v tomto rozsudku se nacházejí v obci Nová Paka, katastrálním území xx, soud již tedy nebude tyto údaje u označení jednotlivých nemovitostí uvádět.

II. Obsah žaloby

4. V úvodu žaloby žalobce konstatoval, že rozhodnutí stavebních úřadů obou stupňů napadá pro jejich nezákonnost spočívající v jejich vydání na základě nesprávně a nedostatečně zjištěného skutkového stavu věci a nesprávného právního posouzení. Obě rozhodnutí považoval za nepřezkoumatelná pro nedostatek důvodů, žalované rozhodnutí i pro nesrozumitelnost.
5. Žalovanému vytkl porušení § 36 odst. 3 správního řádu, neboť mu před vydáním svého rozhodnutí neoznámil, že má možnost nahlížet do spisu a vyjádřit se k podkladům rozhodnutí.
6. Výrok žalovaného rozhodnutí, kterým byla vypuštěna „z podmínek pro dokončení stavby podmínka č. 2“, považoval za nesrozumitelný. Ve výroku rozhodnutí stavebních úřadů obou stupňů pak nejsou stavby, které mají být odstraněny, náležitě popsány. To způsobuje jejich materiální nevykonatelnost.
7. Žalované rozhodnutí pak podle žalobce není ani dostatečně odůvodněno. Absentují jakékoliv úvahy, kterými se správní orgán řídil při hodnocení podkladů, z nichž vycházel, i úvahy, jimiž se řídil při výkladu právních předpisů.
8. Žalobce dále uvedl, že řízení o nařízení odstranění stavby bylo zahájeno pro terénní úpravy na pozemku parc. XB v k. ú. xx spočívající v navázce ve výšce cca 0,5 až 0,75 m a provedenou zábranu tvořenou dřevěnou opěrnou zídhou. V napadeném rozhodnutí je však rozhodnuto i o odstranění zpevněné šterkové plochy o výměře 170 m², řízení o nařízení odstranění stavby však nebylo pro zpevněné šterkové plochy o výměře 170 m² ve smyslu ustanovení § 46 správního řádu zahájeno. Stavební úřad tak rozhodl o odstranění stavby, která nebyla obsahem oznámení o zahájení řízení o odstranění stavby a tedy ani předmět řízení. Vzhledem k výše uvedenému tak stavebník nebyl u této stavby ani poučen ve smyslu § 129 odst. 2 stavebního zákona o možnosti podat žádost o dodatečné povolení stavby.
9. Žalobce rovněž namítl, že napadené rozhodnutí neobsahuje podstatné náležitosti podle ustanovení § 130 odst. 1 stavebního zákona a že stavební úřad je již při zahájení řízení o odstranění stavby povinen předmět řízení jednoznačně specifikovat, včetně uvedení rozhodnutí, které bylo pro realizaci stavby nezbytné, avšak stavebník je neopatřil, nebo včetně uvedení rozhodnutí či opatření podle stavebního zákona, se kterým je stavba prováděna v rozporu, což v projednávané věci dle žalobce neučinil. Žalobce měl rovněž

za to, že pro zpevněnou plochu ze zámkové dlažby není potřeba rozhodnutí dle § 80 stavebního zákona.

10. Navrhl proto, aby krajský soud zrušil jak rozhodnutí žalovaného, tak rozhodnutí stavebního úřadu a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení.

III. Vyjádření žalovaného k žalobě a replika žalobce

11. Ve svém písemném vyjádření k žalobě žalovaný uvedl, že v předmětném řízení nepořizoval žádné nové podklady pro své rozhodnutí, jak uvedl v odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí. Účastníkům řízení musí být před vydáním rozhodnutí dána možnost vyjádřit se k podkladům rozhodnutí tehdy, nestanoví-li správní řád jinak. Správní řád stanoví jinak právě v ustanovení § 90 odst. 1 písm. c) správního řádu, podle kterého krajský úřad vydal předmětné rozhodnutí.
12. Zdůraznil, že judikatura správních soudů ustáleně akcentuje, že procesní práva nelze uplatňovat samoučelně, ale vždy jen ve vazbě na práva hmotná, k jejichž ochraně řádné zajištění procesních práv účastníka řízení slouží. Porušení § 36 odst. 3 správního řádu tak může být důvodem ke zrušení rozhodnutí tehdy, pokud mělo vliv na jeho zákonnost.
13. Stran námítky nepřezkoumatelnosti správních rozhodnutí obou stupňů, žalovaný předdeslal, že se jednalo o stavbu postavenou tzv. „na zelené louce“, stav před zhotovením předmětné stavby je tedy „zelená louka“ a jak uvedl v odůvodnění svého rozhodnutí, stavby mají být odstraněny v celém rozsahu, jelikož jsou všechny a v celém rozsahu provedeny bez veřejnoprávního oprávnění, a pozemek má být uveden do takového stavu, že na něm již stavba jednoduše stát nebude, tedy do stavu, jako by stavba nebyla vůbec provedena. Rovněž stavební zákon nestanovuje povinnost k nařízení odstranění nepovolené stavby zhotovit dokumentaci. Z odůvodnění rozhodnutí jasně vyplývá důvod, proč muselo dojít k nařízení odstranění předmětné stavby.
14. V odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí žalovaný uvedl, že předmětnou podmínku č. 2 vyjímá z výroku rozhodnutí stavebního úřadu, a to proto, jelikož stavebnímu úřadu není dána pravomoc stanovovat podmínku osetí pozemku travním semenem a stanovení podmínky odstranit stavbu dle výkresu D.1.1.1 je nadbytečné.
15. Pokud se týká nevypořádání námítky, kdy žalobce tvrdí, že jako předmět řízení nebyla vymezena šterková plocha o výměře 170 m², tedy řízení o této stavbě nebylo zahájeno a stavebník nebyl poučen, že k této stavbě mohl požádat o dodatečné povolení stavby, žalovaný uvedl, že v odůvodnění předmětného rozhodnutí konstatoval, že „šterková plocha“ byla v předmětu řízení vymezena, jelikož se v terminologii stavebního zákona jedná o terénní úpravu a stavebním úřadem byla tato terénní úprava ve výroku rozhodnutí pouze blíže materiálově specifikována jako „šterková plocha“. Dále žalovaný odkázal na stranu 11 svého rozhodnutí, tedy že žalobci nejenže bylo umožněno požádat o dodatečné povolení terénních úprav (šterkové plochy), ale dokonce tak i učinil.
16. Navrhl proto, aby krajský soud žalobu zamítl.
17. Na vyjádření žalovaného reagoval ještě žalobce písemnou replikou, v té však již pouze zopakoval podstatu některých svých žalobních argumentů.

IV. Jednání soudu

18. Z jednání soudu dne 12. 9. 2023 se žalovaný omluvil, zástupce žalobce pak zopakoval jednotlivá žalobní tvrzení. K důkazu byl proveden výkres z projektové dokumentace,

z něhož plyne podoba stavebního záměru. Krajský soud nevyhověl návrhu žalobce na provedení důkazu ohledáním na místě, neboť provedení takového důkazu ze strany soudu za situace, když tak neučinily stavební úřady v řízení o odstranění stavby, není za okolností daného případu vůbec na místě.

V. Skutkové a právní závěry krajského soudu

19. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích žalobních bodů v řízení podle části třetí hlavy první a druhé dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s“). O věci usoudil následovně.
20. Za relevantní pro posouzení důvodnosti žaloby považuje krajský soud skutečnost, že souběžně s ní projednával rovněž žalobu žalobce proti rozhodnutí žalovaného ze dne 15. března 2023, č. j. KUKHK-8521/UP/2023-5 (JH), kterým změnil na základě odvolání žalobce výrok rozhodnutí Městského úřadu Nová Paka (dále také jen „správní orgán I. stupně“ nebo „stavební úřad“) ze dne 12. 4. 2022, č. j. MUNP/2022/6260/SÚ/KŠ, sp. zn. 2021/17531/SÚ/KŠ, tak, že změnil ustanovení, na základě kterého byla žádost žalobce o dodatečné povolení Stavby zamítnuta, konkrétně namísto § 149 odst. 4 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále také jen „správní řád“), uvedl § 149 odst. 6 téhož zákona, a dále doplnil, že k zamítnutí žádosti dochází z důvodu vydání závazného stanoviska, které znemožňuje žádosti vyhovět. Prvoinstančním správním rozhodnutím stavební úřad zamítl žádost žalobce o dodatečné povolení Stavby.
21. Žaloba, kterou žalobce napadal shora uvedená rozhodnutí stavebního úřadu a žalovaného, jejichž faktickým důsledkem bylo zamítnutí jeho žádosti o dodatečné povolení Stavby, byla zdejším soudem vedena pod sp. zn. 30 A 45/2023. Rozsudkem ze dne 14. 9. 2023 krajský soud rozhodnutí žalovaného zrušil pro nezákonnost a věc mu vrátil k dalšímu řízení.
22. Nastala tak situace, že zamítavé rozhodnutí o dodatečném povolení Stavby není v právní moci. Přitom v obecné rovině je existence pravomocného rozhodnutí o zamítnutí žádosti o dodatečné povolení stavby nezbytným předpokladem pro nařízení jejího odstranění (viz § 129 odst. 2 a 3 stavebního zákona).
23. V napadeném rozhodnutí sice žalovaný na str. 15 uvedl, že případné zrušení rozhodnutí o zamítnutí žádosti o dodatečné povolení Stavby krajským soudem není důvodem pro zrušení rozhodnutí, kterým se nařizuje Stavba odstranit, ale krajský soud tento názor nesdílí. Žalovaným odkazované rozsudky Nejvyššího správního soudu č. j. 9 As 207/2020-32 a č. j. 2 As 97/2020-97 totiž vycházely ze zcela odlišných skutkových a právních situací, než je věc posuzovaná.
24. Na její skutkový a právní půdorys je naopak dle soudu třeba aplikovat závěry obsažené v usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu č. j. 6 As 211/2017-88. A to, že v řízení o žalobě proti podmíněnému rozhodnutí správního orgánu (zde napadené rozhodnutí o odstranění Stavby) soud zohlední k žalobní námitce zrušení nebo změnu podmiňujícího rozhodnutí správního orgánu (zde shora uvedené zrušení rozhodnutí žalovaného ve věci žádosti o dodatečné povolení Stavby), přestože ke zrušení nebo změně došlo po vydání napadeného (podmíněného) rozhodnutí správního orgánu, tak jako tomu je v posuzované věci (srovnej § 75 odst. 1 s. ř. s.)
25. Krajský soud přitom nemá pochyb o tom, že je možno vznesení takové námítky ze strany žalobce dovodit, byť se tak nestalo výslovně, ale implicitně, když žalobce zejména

v bodě IV. žaloby poukazoval na porušení svých práv v předcházejícím řízení (řízení dodatečným povolení Stavby) a když namítal, že správní orgány v řízení o odstranění stavby vycházely z nesprávně a nedostatečně zjištěného skutkového stavu věci a z nesprávného právního posouzení.

26. Za tohoto skutkového a právního stavu věci je krajský soud toho názoru, že mu nezbyvá, než žalované rozhodnutí pro nezákonnost zrušit a věc vrátit žalovanému k dalšímu řízení (§ 78 odst. 1 a § 78 odst. 4 s. ř. s.)
27. Další procesní postup žalovaného v odvolacím řízení pak bude odvislý od jeho procesního postupu v řízení o dodatečném povolení Stavby.
28. Krajský soud na závěr pro úplnost připomíná, že právními názory, které v tomto zrušujícím rozsudku vyslovil, jsou správní orgány v dalším řízení vázány (§ 78 odst. 5 s. ř. s.).

VI. Náklady řízení

29. Výrok o nákladech řízení se opírá o ustanovení § 60 odst. 1 s. ř. s. Dle něj má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Ve věci měla úspěch strana žalující, má proto právo na přiznání náhrady důvodně vynaložených nákladů.
30. Žalobce uhradil soudní poplatek za podání žaloby ve výši 3 000 Kč a za návrh na přiznání odkladného účinku žalobě ve výši 1 000 Kč.
31. Zástupce žalobce učinil ve věci 3 úkony právní služby (převzetí a příprava zastoupení, sepsání žaloby, účast při jednání soudu) po 3 100 Kč (srovnej § 11 odst. 1 písm. a/ a d/ vyhlášky č. 177/1996 Sb., dále § 9 odst. 4 písm. d) ve spojení s § 7 citované vyhlášky). Rovněž má právo na náhradu režijních paušálů za 3 úkony právní služby po 300 Kč. Odměna za právní zastoupení tak činí 10 200 Kč.
32. Žalobce soudu doložil, že je registrován jako plátce DPH. Náklady soudního řízení proto dále představuje 21 % DPH z odměny a náhrad ve výši 2 142 Kč.
33. Celkem tedy činí důvodně vynaložené náklady řízení na straně žalobce 16 342 Kč.
34. Krajský soud doplňuje, že za důvodně vynaložené náklady soudního řízení na straně žalobce nepovažuje podání jeho zástupce ze dne 9. 6. 2023 (replika k vyjádření žalovaného), neboť obsah tohoto podání neobsahoval žádné nové skutečnosti oproti obsahu žaloby a neměl pro rozhodnutí soudu o její důvodnosti žádnou relevanci.
35. Proto krajský soud zavázal žalovaného povinností žalobci prokázané náklady řízení uhradit k rukám jeho zástupce, který je advokátem (§ 149 odst. 1 občanského soudního řádu za použití § 64 s. ř. s.).

Poučení:

Toto rozhodnutí nabývá právní moci dnem doručení účastníkům (§ 54 odst. 5 s. ř. s.)

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Hradec Králové 14. září 2023

JUDr. Jan Rutsch v. r.
předseda senátu